24.
F75 ს/4202
ქ. მარგვის სახ. I ქ. სკო
საბჭოთა
ბიბლ

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოსა და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან ● № 230 (16051)

1 ოქტომბერი სამშაბათი 1974 წ. ფასი 2 კაპ.

355.000 ტონა ყურძნისათვის

ვინ მოიპოვებს „კომუნისტის“ გარდამავალ დროშას

ქართული ბიბლიოთეკა

შემხვედრი გეგმა მოქმედებს

მეოთხე კვარტალი დაიწყო. თვითეული შრომითი კოლექტივი ანალიზებს გასული დროის მანძილზე ნამოქმედარს. წარმოების მუშაკები აფასებენ, თუ როგორ სრულდება გეგმები და სოციალისტური ვალდებულებანი, ხასიათს შეჯიბრების ქმედითობის შემდგომი ამაღლების გზებს, რათა დარჩენილ პერიოდში მოპოვოთ ახალი წარმატებანი, მიაღწიოთ XXIV ყრილობის დირექტივებით დასახულ მიჯნებს. საბჭოთა ეკონომიკის განვითარების სწრაფი მყარი ტემპი საშუალებას გვაძლევს ახლავე დასაბუთებულად განვსაზღვროთ მეცხრე ხუთწლედის დამამთავრებელი ეტაპის ამოცანები, შევამუშაოთ დაბალუღი შემხვედრი გეგმები მისი ბოლო წლისათვის, რომელიც უთუოდ საყოველთაო-სახალხო დამკვრელური წელი გახდება.

პარტია დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს შემხვედრ დაგეგმვას, რომელსაც საფუძვლად უდევს სახალხო მეურნეობის ცენტრალიზებული ხელმძღვანელობის პარმონიული შეხამება მილიონობანი მასების თვითმოქმედ თაოსნობასთან. „მოსკოველთა ინიციატივით დაწყებული ეს მოძრაობა სულ უფრო და უფრო ფართო მასშტაბით ვითარდება, — თქვა ამხანაგმა ლ. ი. ბრეჟნევმა ნოვოროსიისკში გამოსვლისას. — და ჩვენ ყოველნაირად მხარს დავუჭერთ და განვავითარებთ მას“.

ბევრი სამრეწველო საწარმოს კოლექტივები თანმიმდევრულად ახორციელებენ ხუთწლედის მეოთხე წელს ნაკისრ ვალდებულებებსა და შემხვედრ გეგმებს. ამასთან მნიშვნელოვნად უმჯობესდება წარმოების ეფექტიანობის ამაღლების რეზერვების დარაზმვისათვის ბრძოლის მეთოდები. მოსკოვის ლიხაჩოვის სახელობის საავტომობილო ქარხნის გაერთიანების მშრომელები მთავარ ყურადღებას უთმობენ საამქროებისა და ფილიალების სწრაფ ხელახლა ტექნიკურ აღჭურვას. ლენინგრადის „ხვეტლანას“ გაერთიანებაში აქტიურად იყენებენ საწარმოთა მართვის ახალი ფორმების უპირატესობებს. იაროსლავლის ოლქის საწარმოებში ძლიერდება ბრძოლა წარმოების თვისებრივი მაჩვენებლების, როგორც მეურნეობის ეფექტიანი გაძღოლის უმნიშვნელოვანესი ნიშნის, გაუმჯობესებისათვის. ეს მაგალითები ცხადყოფენ, თუ რაოდენ ფართო და მრავალმხრივია მახების ინიციატივა შემხვედრი გეგმების შესრულების დროს.

მაგრამ საქმე ჯერ კიდევ უველგან როდი მიდის წარმატებით. მაგალითად, რუსეთის ფედერაციაში საწარმოთა დაახლოებით ათი პროცენტი ვერ ახორციელებს სახელმწიფო დავალებებს. წლის გასულ თვეში მათ სახელმწიფოს დააკლეს მილიონობით მანეთის პროდუქცია, მათ შორის სახალხო მოხმარების საქონელი. საამქროთა რეკონსტრუქციის ჩამორჩენის გამო როსტოვის სასოფლო-სამეურნეო მანქანათსაშენებლო ქარხნის კოლექტივმა სახელმწიფოს მნიშვნელოვანი რაოდენობით დააკლო „ნივის“ მარკის კომბაინები. მთელ რიგ შემთხვევებში ჭიანურდება ახალ სიმძლავრეთა ამოქმედება და ათვისება. მაგალითად, ამურის ოლქის რაიონის ფეხსაცმლის ფაბრიკაში ათვისებულია 25 პროცენტზე ნაკლები სიმძლავრეები, თუმცა ნაწარმო უკვე რამდენიმე წელია მუშაობს. ნელი ტემპით ხდება ახალ საამქროთა ათვისება „ურალკალიუმის“ გაერთიანებაში, უვაროვის და დოროგობუჟის აზოტოვანი სასუქების ქარხნებში, რაზანის ქიმიური ბოჭკოს კომბინატში. ეი სად არის პროდუქციის გამოშვების გადიდების უზარმაზარი რეზერვები, რომლებიც ყველაზე თანაბად უნდა გავითვალისწინოთ შემხვედრ გეგმებში.

ბალხის შრომით შექმნილი მთელი მძლავრი ინდუსტრიული არსენალი ეფექტიანად უნდა მუშაობდეს ხუთწლედის გეგმის შესახორციელებლად. უნდა ვიმრძოდეთ იმისათვის, რომ წარმოებაში დანარჩენი მანეთი გვაძლევდეს მაქსიმალურ უკუგებას, რომ თვითეული საამქრო და აგრეგატი, თვითეული მანქანა და ჩარხი სრულად დატვირთვით მუშაობდეს. ამისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს შრომის მეცნიერული ორგანიზაციის პრინციპების უველგან დანერგვას, წარმოების ზუსტ და ოპერატიულ ტექნიკურ მომსახურებას — შრომისა და სახელმწიფო დისციპლინის განმტკიცებას. აქ განსაკუთრებით ბევრი პრეტენზია შეგვიძლია წავუყენოთ მეტალურგებს. დარგის მთელ რიგ ქარხნებში ავარიების გამო ჯერ კიდევ დიდია აგრეგატების მოცდენა, პროდუქციის მნიშვნელოვან ნაწილს უშეცვეთოდ უშვებენ. სსრ კავშირის შავი მეტალურგიის სამინისტრომ უნდა განამტკიცოს ტექნოლოგიური წესრიგი საწარმოებში, უფრო მკაცრი კონტროლი გაუწიოს პროდუქციის მიწოდებას მომხმარებელთა მოთხოვნების სრული შესაბამისობით.

გამოცდილება გვიჩვენებს, რომ შემხვედრი გეგმების შესრულება მნიშვნელოვანწილად დამოკიდებულია იმაზე, თუ რამდენად დროულად არის ისინი შემუშავებული. თუ ამას ახლა გავაკეთებთ, როცა წლის დაწყებამდე კიდევ სამი თვე რჩება, სამინისტროებსა და სხვა სამეურნეო ორგანოებს შესაძლებლობა ექნებათ ღრმად გააანალიზონ დასახული, შეარჩინონ წარმოების განვითარების ოპტიმალური ვარიანტი, მოაგვარონ ვალდებულებათა მატერიალურ-ტექნიკური უზრუნველყოფა. შემხვედრი გეგმა — ეს არის თვისებური ბელშეკრულება საწარმოსა და სამინისტროს შორის, ხადაც ორივე მხარე გარკვეულ პასუხისმგებლობას კისრულობს. როცა სამინისტრო ქარხანასა თუ გაერთიანებას უმტკიცებს დაბალუღ წლიურ პროგრამას, იგი ვალდებულია უფრო ზუსტად შეუხამოს დავალება მომარაგების გეგმას, წინასწარ მოაწესრიგოს სამეურნეო კავშირთიერთობა, შემდეგ კი მკაცრად გაუწიოს კონტროლი ურთიერთშეკრულების რეალიზაციას.

შემხვედრი გეგმების მუშაობის ფორმები შეიძლება სხვადასხვაგვარი იყოს. მაგალითად, მოსკოვის ქარხანა „სტანკოლიტის“ პარტიულმა კომიტეტმა შექმნა საერთო-საქარხნო კომისია რეზერვების გამოსახახავად. კომისიის შემადგენლობაში მოქმედებენ სექციები, რომელებსაც სთავეში უდგანან სხვადასხვა ეკონომიური სამსახურების ხელმძღვანელები, ისინი აწესრიგებენ საამქროებში ტექნიკური სიახლეთა დანერგვას, აუმჯობესებენ ნორმატიულ სამუშაოს, სწავლობენ მატერიალური რესურსების დაზოგვის წინადადებებს. პარალელურად იმუშავებენ შემხვედრი გეგმების წარმატებით შესრულებისათვის შეჯიბრების ახალ პირობებს, აგრეთვე შეჯიბრების მიმდინარეობის აღრიცხვის სისტემას. კიევის ლეჩხუმის სახელობის ქარხნის კოლექტივში თავი ისახელეს წარმოების ნოვატორების, ინჟინრების, ეკონომისტების, პარტიული და პროფკავშირული აქტივისტების ბრიგადებმა, რომელებმაც შეიმუშავეს „ვიწრო“ უბნებზე წარმოების ხრულყოფის წინადადებანი. ეს და რეზერვების ძიებისათვის საზოგადოებრივი ძალების დარაზმვის სხვა ფორმები, რომლებმაც გაამართლეს თავიანთი დანიშნულება, ფართოდ უნდა გამოვიყენოთ ყველა საწარმოში.

წლის ბოლომდე კიდევ შეიძლება საქმის გამოსწორება იქ, სადაც ჩამორჩენამ საერთო ტემპს, ვერ ახორციელებენ დავალებებს. საქმე რა თქმა უნდა, ეხება არა იმას, რომ გავაჩაღოთ ირაციონალი, არამედ წარმოების თანმიმდევრულ, მყარ ინტენსიფიკაციას, შრომის რაციონალურ ორგანიზაციას, პროგრესული მეთოდების აქტიურ გავრცელებას. მოწინავეები, რომელებმაც უკვე შეასრულეს ვალდებულებანი, უნდა დაეხმარონ ჩამორჩენილებს, გულუხვად გაუზიარონ გამოცდილება. სოციალისტური შეჯიბრების შემდგომმა განვითარებამ დაბალუღი შემხვედრი გეგმების შეფუშავებამ უნდა უზრუნველყოს მახების შრომითი აქტივობის განუხრელი ალმავლობა, ხუთწლედის ამოცანათა წარმატებითი გადაწყვეტა.

ПРАВДА 30 სექტემბრის მოწინავე

ფინეთის საბჭოთა კავშირის საგანგებო დელეგაციის ვიზიტის გამო

ფინეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტის უ. კეკკონენის მიწვევით საბჭოთა კავშირის სახელმწიფო დელეგაცია სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის ნ. ვ. პოდგორნის მეთაურობით ფინეთს 30 ოქტომბრის შუა რიცხვებში და მონაწილეობას მიიღებს სსრ კავშირისა და ფინეთის დაზავების შეთანხმების დადების 30 წლისთავისა და „ფინეთ-საბჭოთა კავშირის“ საზოგადოების შექმნის 30 წლისთავის ზეიმში.

ძმური სოლიდარობა

უნგრეთის დელეგაცია სსრ კავშირში

ლენინგრადი, 29 სექტემბერი. (საკუთარი კორ.). დღეს გვიან საღამოს ლენინგრადიდან მოსკოვის გავლით გაემგზავრა უნგრეთის სახალხო რესპუბლიკის პარტიისა და მთავრობის დელეგაცია უნგრეთის სოციალისტური მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივნის იანოშ კადარის მეთაურობით.

იმავე მატარებლით უნგრეთის სახალხო რესპუბლიკის პარტიისა და მთავრობის დელეგაციასთან ერთად გაემგზავრნენ სსრკ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი მ. ა. სუსლოვი, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრკ ლენინგრადის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი ბ. ნ. პონომარიოვი, სსრკ ლენინგრადის საოლქო კომიტეტის მდივანი ა. ა. კუზნეცოვი, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრკ ლენინგრადის საოლქო კომიტეტის მდივანი ვ. ი. სმირნოვი, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის ლენინგრადის საოლქო კომიტეტის მდივანი ვ. ი. ხაბაროვი, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის ლენინგრადის საოლქო კომიტეტის მდივანი ბ. ა. ტიხონოვი, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის ლენინგრადის საოლქო კომიტეტის მდივანი ვ. ნ. ნოვიკოვი, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის ლენინგრადის საოლქო კომიტეტის მდივანი ა. ნ. ტრეტიაკი, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის ლენინგრადის საოლქო კომიტეტის მდივანი ა. ნ. ნიკიტინ

ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘ ᲒᲕᲐᲡᲬᲐᲕᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐᲡ

ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲠᲔᲕᲘᲖᲘᲣᲠᲘ ᲗᲔᲝᲠᲘᲘᲡ ᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲚᲘ ᲨᲔᲤᲐᲡᲔᲑᲘᲡ ᲘᲜᲢᲔᲠᲔᲡᲘ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲔᲑᲘ ᲘᲬᲧᲔᲑᲔᲜ ᲐᲮᲐᲚ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲬᲚᲘᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ.

ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲬᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲠᲝᲛ ᲔᲛᲖᲐᲓᲔᲑᲝᲓᲜᲔᲜ, ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲔᲑᲘ ᲐᲛᲐᲕᲔ ᲓᲠᲝᲡ ᲐᲮᲠᲘᲜᲔᲑᲓᲜᲔᲜ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ XIII ᲞᲚᲔᲜᲣᲛᲘᲡ ᲒᲐᲓᲬᲧᲕᲔᲢᲘᲚᲔᲑᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲚᲐᲓ, ᲐᲛ ᲙᲝᲛᲞᲚᲔᲥᲡᲣᲠ ᲞᲠᲝᲑᲚᲔᲛᲔᲑᲡᲗᲐᲜ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲘᲗ ᲛᲔᲪᲐᲓᲜᲔᲝᲑᲐ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲥᲛᲘᲐᲜᲝᲑᲐᲓ. ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲓᲐᲣᲪᲕᲠᲔᲚᲐᲓ ᲛᲝᲘᲐᲪᲐᲕᲡ ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲔᲑᲘ ᲡᲐᲛᲔᲠᲗᲝ ᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲔᲑᲘᲡ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲗ, ᲙᲐᲜᲝᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲙᲐᲪᲠᲐᲓ ᲨᲔᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲗ ᲓᲐ ᲡᲮᲕᲐ.

ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲗ ᲛᲣᲨᲐᲝᲓᲔᲑᲐ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲨᲘ, ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲨᲘ, ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲥᲐᲠᲮᲜᲘᲡ ᲡᲐᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲨᲘ, ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲡᲐᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲔᲑᲨᲘ.

ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚ ᲡᲐᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲔᲑᲖᲔ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲠᲝᲚᲘ ᲔᲗᲐᲛᲐᲨᲔᲑᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲞᲠᲘᲛᲐᲠᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲨᲔᲓᲔᲒᲔᲑᲘ, ᲠᲝᲛᲚᲔᲑᲘᲪ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲨᲘ ᲣᲜᲓᲐ ᲒᲐᲜᲮᲝᲠᲪᲘᲔᲚᲓᲔᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲘᲡ ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲐ.

ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲙᲘᲗᲮᲔᲑᲘ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ ᲐᲥᲕᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲨᲘ ᲛᲝᲡᲐᲖᲠᲔᲑᲚᲐᲓ ᲓᲐᲮᲕᲔᲬᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲫᲚᲔᲑᲚᲝᲑᲐᲡ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲨᲘ ᲛᲔᲢᲘ ᲨᲔᲡᲐᲫᲚᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲘᲡᲐᲙᲔᲜ.

ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲘᲡ ᲛᲔᲢᲐᲚᲣᲠᲒᲘᲣᲚᲘ ᲥᲐᲠᲮᲜᲘᲡ ᲡᲐᲒᲠᲔᲪᲜᲝ ᲡᲐᲐᲖᲠᲘᲡᲘ „ᲔᲙᲝᲜᲝᲛᲘᲣᲠᲘ ᲪᲮᲝᲠᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲤᲣᲫᲕᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ“ ᲡᲙᲝᲚᲝᲡ ᲔᲠᲗ-ᲔᲠᲗᲘ ᲛᲔᲪᲜᲐᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲣᲑᲐᲠᲘ ᲨᲔᲔᲮᲝ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲡᲐᲧᲝᲤᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲐᲛᲝᲪᲐᲜᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲔᲑᲔᲑᲘ. ᲞᲠᲐᲥᲢᲘᲙᲐᲨᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲘ ᲛᲔᲗᲝᲓᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲔᲓᲔᲒᲔᲑᲘ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲔᲑᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲔᲑᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲔᲜ ᲛᲔᲢᲘ ᲡᲘᲛᲙᲐᲪᲠᲘᲗᲘᲗ ᲓᲐ ᲛᲔᲢᲘ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲣᲚᲝᲑᲘᲗ.

ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲓᲐᲛᲔ ᲓᲐᲓᲐᲓᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲔᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲘᲗᲘ ᲞᲔᲠᲘᲝᲓᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲠᲘᲒᲔᲑᲘ ᲓᲘᲓᲘ ᲓᲐ ᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲐᲦᲛᲐᲕᲚᲔᲑᲐ ᲛᲘᲘᲦᲝ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲙᲘᲗᲮᲔᲑᲨᲘ ᲓᲐᲛᲐᲢᲔᲑᲘᲗ ᲙᲐᲜᲝᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲙᲐᲪᲠᲐᲓ ᲨᲔᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲗ ᲓᲐ ᲡᲮᲕᲐ.

ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲗ ᲛᲣᲨᲐᲝᲓᲔᲑᲐ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲙᲘᲗᲮᲔᲑᲨᲘ, ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲥᲐᲠᲮᲜᲘᲡ ᲡᲐᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲨᲘ, ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲡᲐᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲔᲑᲨᲘ.

ᲠᲐᲪ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲘᲗ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲠᲝᲞᲐᲒᲐᲜᲓᲘᲡᲢᲘ ᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲘ ᲛᲔᲪᲜᲐᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲒᲨᲘ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲣᲮᲔᲓᲐᲕᲐᲓ ᲛᲐᲦᲐᲚᲘ ᲞᲠᲝᲤᲔᲡᲘᲝᲜᲐᲚᲘᲖᲛᲘᲡ ᲓᲝᲜᲔᲖᲔ ᲐᲛᲐᲦᲚᲔᲑᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲡᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲨᲔᲓᲔᲒᲔᲑᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ ᲡᲐᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚ ᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲔᲑᲖᲔ ᲓᲐᲙᲕᲘᲠᲕᲔᲑᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲔᲑᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲚᲘ ᲨᲔᲤᲐᲡᲔᲑᲘᲡ ᲘᲜᲢᲔᲠᲔᲡᲘ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲔᲑᲘ ᲘᲬᲧᲔᲑᲔᲜ ᲐᲮᲐᲚ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲬᲚᲘᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ.

ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚ ᲡᲐᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲔᲑᲖᲔ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲠᲝᲚᲘᲡ ᲐᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲠᲘᲒᲔᲑᲘ ᲓᲘᲓᲘ ᲓᲐ ᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲐᲦᲛᲐᲕᲚᲔᲑᲐ ᲛᲘᲘᲦᲝ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲚᲘ ᲨᲔᲤᲐᲡᲔᲑᲘᲡ ᲘᲜᲢᲔᲠᲔᲡᲘ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲔᲑᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲔᲜ ᲛᲔᲢᲘ ᲡᲘᲛᲙᲐᲪᲠᲘᲗᲘᲗ ᲓᲐ ᲛᲔᲢᲘ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲞᲣᲚᲝᲑᲘᲗ

მსოფლიო დღეს

მეგობრული შეხვედრები ვარშავაში

ვარშავა, 30 სექტემბერი. (საკდესი). პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის მოწვევით გუშინ ვარშავაში ოფიციალური ვიზიტით ჩამოვიდა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრი ა. ა. გრომიკო.

სსრ კავშირისა და პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის სახელმწიფო ალმებით მორთულ ვარშავის აეროდრომზე ა. ა. გრომიკოს დახვდნენ პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი, პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრი ს. ოლშოვსკი, პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სამდივნოს წევრი, პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის საერთაშორისო განყოფილების გამგე რ. ფრელიჩი, პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის საერთაშორისო განყოფილების გამგის პირველი მოადგილე გ. ჟერომსკი, პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილეები, სხვა ოფიციალური პირნი.

დამსვდურთა შორის იყვნენ სსრ კავშირის ელჩი პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკაში ს. ა. პოლოტოვიჩი და საელჩოს თანამშრომლები.

აეროპორტში ა. ა. გრომიკო შეხვდა ჟურნალისტებს და გააკეთა განცხადება:

მოხარული ვართ, რომ უკანასკნელი წლინახევრის მანძილზე მეორედ ვეწვიეთ მოძმე სოციალისტურ პოლონეთს. რა მინდა უთხრათ ყოველივე ამასთან ამ მოგზაურობაში?

მშვიდობისა და საერთაშორისო უშიშროებისათვის თავისი მასშტაბით ისტორიულ ბრძოლაში საბჭოთა კავშირი, პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკა, ჩვენი სოციალისტური თანამეგობრობის სხვა სახელმწიფოები ერთმანეთს მხარში უდგანან, ერთსულოვნად მოქმედებენ. მოძმე ქვეყნების საგარეო-პოლიტიკური მოქმედების კოორდინაცია დღეს განსაკუთრებით ღრმა და ფუნქციანია.

სწორედ ეს გვაძლევს საშუალებას — ყველას ერთად და თვითეულ ქვეყანას ცალ-ცალკე — მივაღწიოთ დიდ შედეგებს საერთაშორისო ასპარეზზე.

ამასთან, რა თქმა უნდა, თვალს არ ვარიდებთ იმასაც, რომ მშვიდობისა და სოციალიზმის პოზიციათა განმტკიცების ამოცანა, რომელიც სოციალისტურმა სახელმწიფოებმა დაისახეს, სრულიადაც არ არის იოლი.

ყველას გვახსოვს ის ამაღელვებელი დღეები, როცა სოციალისტურმა პოლონეთმა აღნიშნა თავისი ეროვნული აღორძინების 30 წლისთავი. მოძმე პოლონეთის დიდ დღესასწაულს საბჭოთა კომუნისტები, მთელი ჩვენი ხალხი შეხვდნენ როგორც დღესასწაულს, რადგან უდიდესი მიღწევები, რომლებითაც პოლონეთის მშრომელები სამაროლიანად ამაყობენ, ახლობელი და ძვირფასია საბჭოთა ადამიანებისათვის.

დიდად ვიფასებთ ჩვენს პარტიებს, ქვეყნებსა და ხალხებს შორის დამყარებულ მეგობრობასა და ძმობას. საბჭოთა ხელმძღვანელობის სახელით მინდა კიდევ ერთხელ ხაზგასმით აღვნიშნო, რომ საერთაშორისო საქმეებში ჩვენი ყველაზე დიდმნიშვნელოვანი ამოცანაა სოციალისტური თანამეგობრობის ყველა სახელმწიფოს მჭიდრო თანამშრომლობის განუხრელი განმტკიცება.

ვხარობთ შემთხვევით, რომ ყოველივე საუკეთესო ვუსურვო შეხანიშნავი ქალაქის — ვარშავის მცხოვრებლებს.

30 სექტემბერს პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტროში ა. ა. გრომიკო შეხვდა პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის საერთაშორისო განყოფილების გამგის პირველი მოადგილე გ. ჟერომსკის, პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის ს. ოლშოვსკის.

შეხვედრამ გულთბილ, ამხანაგურ ვითარებაში ჩაიარა.

მდგომარეობა პორტუგალიაში

ლისაბონი, 30 სექტემბერი (საკდესი). პორტუგალიაში მდგომარეობა ნორმალიზებულია. მუშაობს ყველა რადიო და სატელევიზიო სადგური. ცხოვრება ყველგან ჩვეულებრივ კალაპოტში ჩადგა. ოტყობინებიან, რომ გუშინ რეაქციულმა ძალებმა წარუმატებლად სცადეს პროვოკაციულად გამოეწვიათ შეიარაღებული შეტაკება პორტუგალიის დედაქალაქში და ხელი ეგდოთ ეროვნული რადიოსადგურის შენობა. დაპატიმრებულია 300-მდე კაცი.

ეროვნულმა რადიომ გადმოსცა ცნობა, რომელშიც ნათქვამია: „რეაქციის ლახვარი ჩასკვნის: იმის გამო, რომ კონტრრევოლუციის გამოხდომას სერიოზული ხასიათი ჰქონდა, შეიარაღებული ძალები იძულებული გახდნენ ეხელმძღვანელათ ამ ოპერაციებისათვის. „შეიარაღებული ძალების მოძრაობამ“ კიდევ ერთხელ მოიხადა თავისი ვალი პორტუგალიელი ხალხის წინაშე“. ცნობა მთავრდება სიტყვებით: „რეაქცია ვერ გაიმარჯვებს. ჩვენ კონტრრევოლუციური ძალადობის რევოლუციური ძალადობით ვუპასუხებთ“.

დედაქალაქში დემოკრატიული ორგანიზაციები აწყობენ ხალხმრავალ მრავალათასიან დემონსტრაციებს.

პარიზი, 29 სექტემბერი. (საკდესი). ფრანს პრესის კორესპონდენტი გადმოგვცემს ლისაბონიდან: ჟ.კი.ე მეორედ აპრილის გადატრიალების შემდეგ პოლიტიკურ კრიზისს პორტუგალიაში, რომელიც ერთი შეხედვით მემარჯვენე ძალების სასარგებლოდ უნდა შემობრუნებულიყო, მოჰყვა მემარცხენე ძალების განმტკიცება. მისმა შედეგმა პორტუგალია „ქვეშრი „შეიარაღებული ძალების მოძრაობისა“ და კომპარტიას შორის, რომელსაც არავერთგზის დაუმტკიცებია, რომ იგი ქვეყნის ყველაზე ორგანიზებული პოლიტიკური ძალაა, კომუნისტები ხელმძღვანელობდნენ იმ აქციების ბლოკირებას, რომლებიც შესაძლოა მემარჯვენეთა ამბოხებად გადაქცეულიყო.

ტელეტაიპის ლენტიდან

□

გაიხსნა ასტრონავტთა კონგრესი

● ამსტერდამი, (საკდესი). დღეს აქ „რაან“ საგამოფენო კომპლექსის კონგრესთა დარბაზში გაიხსნა ასტრონავტთა 25-ე საერთაშორისო კონგრესი. კონგრესში მონაწილეობს 35 ქვეყანის, მათ შორის საბჭოთა კავშირის 500-მდე დელეგატი. საბჭოთა დელეგატებს შორის არიან აკადემიკოსი ლ. ი. ხედოვი (დელეგაციის ხელმძღვანელი), სსრ კავშირის კოსმონავტი მურინავი, საბჭოთა კავშირის გმირი ვ. ი. სევასტიანოვი, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი პროფესორი გ. ჭორნი.

კონგრესის მონაწილეები განიხილავენ კოსმონავტიკის განვითარების მეცნიერულ-ტექნიკურ, მედიკურ-ბიოლოგიურ და იურიდიულ ასპექტებს.

მოკლეს გენერალი კ. პრაბჰი

● გუვაჰატი-აირესი, (საკდესი). დღეს ავტომობილში ჩაღებული მძლავრი ბომბის აფეთქებით მოკლეს ჩილეელი გენერალი კარლოს პრატსი — ხალვადორ ალიენდეს სახალხო ერთიანობის მთავრობის ეროვნული თავდაცვის ყოფილი მინისტრი.

კარლოს პრატსთან ერთად დაიღუპა მისი მეუღლე. აფეთქება მოხდა, როცა პრატსი მიუახლოვდა გარაჟს თავის სახლთან.

ჩილეში ფაშისტური გადატრიალების შემდეგ პრატსი პოლიტიკურ ემიგრაციაში იყო არგენტინაში.

კორესპონდენტის ასაკი პრეზიდენტი

ლისაბონი, 30 სექტემბერი. (საკდესი). დღეს ეროვნული რადიოთი და ტელევიზიით გამოსვლისას პორტუგალიის რესპუბლიკის პრეზიდენტმა სპინოლამ გამოაცხადა, რომ გადადგა. როგორც სპინოლამ განაცხადა, ქვეყანაში „შეიქმნა ძნელი პოლიტიკური, ეკონომიური და სოციალური ვითარება“, რომელსაც, მისი თქმით, „კონტროლს ვეღარ უწევს“.

ხსნის ეროვნულმა საბჭომ ქვეყნის ახალ პრეზიდენტად დანიშნა გენერალი ფ. კოშტა გომეში.

ფ. კოშტა გომეში იყო ხსნის ეროვნული საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე და შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსი.

ეს საინტერესოა

რეგიტი — „პრსმინავტი“

ვაშინგტონი, (საკდესი). აერონავტიკისა და კოსმოსური სივრცის კვლევის ეროვნული სამმართველოს დაკვეთით კალიფორნიის ტექნოლოგიის ინსტიტუტი და ამერიკის რეაქტიული ძრავების ლაბორატორია შეუდგა ავტომძღოლური რობოტის შექმნას, რომელსაც გამოიყენებენ მზის სისტემის პლანეტების შესწავლის დროს. პროექტის ავტორთა ჩანაფიქრით, რობოტი სატელევიზიო კამერებისა და ლაზერული ძიწყობილობების მეშვეობით შეძლებს „დაინახოს“. იგი აგრეთვე აღჭურვილი იქნება ლითიხის „ხელებით“ და შეძლებს დამუშავებას გადაადგილებას. მუშაობის ყველაზე რთული ნაწილი იქნება რობოტისათვის სპეციალური ელექტრონულ-გამოსათვლელი მოწყობილობისა და მისი ისეთი პროგრამების შექმნა, რომლებიც შესაძლებლობას მისცემენ დამოუკიდებელი საგარეო-პოლიტიკური კურსიც, რომლის მიზანია ყველა ქვეყანასთან, მათ შორის სოციალისტურ ქვეყნებთან ურთიერთობის გაფართოება და განმტკიცება.

შემარჯვენეთა აქტივიზაციის მიუხედავად, ქვეყანაში არის საკმარისი ძალები, რათა წინააღმდეგობა გაუწიონ მათს შეტევას. ყველა უდიდესმა პოლიტიკურმა პარტიამ დაგმო ტერორი და მხარი დაუჭირა მთავრობას. გარდაქმნებს, რომლებსაც იგი ახორციელებს, აწონებენ ხალხის ფართო მასები. ამ დღეებში არგენტინის მთავრობამ ეროვნულ კონგრესს გაუგზავნა კანონპროექტი ტერორიზმთან ბრძოლის შესახებ, რომელიც ითვალისწინებს სასტიკ სასჯელს კონსტიტუციური წეს-წყობილების დარღვევისა და ძირგამომთხრელი საქმიანობისათვის. არგენტინელ კომუნისტთა აზრით, ახლა უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა ფართო ფრონტის შექმნა, რომელიც გაერთიანებს მთელ დემოკრატიულ და ანტიიმპერიალისტურ ძალებს. კომპარტია ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ რეაქციის ბრიკებს უნდა დაუპირისპირონ მასების მოძრაობა ქვეყანაში კონსტიტუციური წესების დასაცავად. (საკდესი).

პირს ღა ტოლაქდი

ᲜᲐᲬᲧᲕᲔᲢᲔᲑᲘ ᲞᲝᲔᲛᲘᲓᲐᲜ*

ესაუბრები ვანო თევლია

თითქოს დავშორდით ერთმანეთს გუშინ,
თითქოს ვოლგასთან ვდგავართ იხევე...
რაც დარჩა და ელვარებს გულში
უველაფერს ერთად რა გაიხსენებს!

წლები გასულან... მერე რამდენი...
წლები კი არა, ჭარის ფრთებია!
არ ბერდებიან მეფოლადენი,
ცეცხლთან ბრძოლაში არ ღლებიან.

მეც იმ ფოლადის რაზმის წევრი ვარ,
მეც მათთანა ვარ ჭირში და ლხინში.
არცა მოწყენის განცდა მწვდია,
არც დაღლილობის იქვი და შიში.

როცა რუსთავის დილა იღვიძებს,
დიდი ქარხნისკენ მიმიხარია.
ჩემი ღუმელიც მშვიდად გიზგიზებს,
ოსტატად რომ მთელის დიდიხანია.

შევეთვისე და შევეხასხლტორცე
ჭალაჭს, ძმობის და ფოლადის ჭალაჭს.
ახე მგონია, მისმა სიცოცხლემ
მეც მომანიჭა ორმაგი ძალა;

ახე მგონია, უამჭალაჭოდ,
ვით უჯეროდ, არ შემიძლია!
ვარსკვლავივიც, მასთან თუ ლაპარაკობს,
ჩემი და არის, ჩემი დვიძლია!

აქ ცხოვრობს თითქმის ორმოცი ერი
და უველა ქართულ მიწა-წყალს
მფიცავს.
რუსთავი ორმოც ენაზე მღერის
და ისე ხვდება ამოსვლას მზისას.

ის მზე თანაბრად გვანათებს ციდან,
უველას გვღიმის ერთიან, სათნოდ.
თანაბრად გვკივავ, როდესაც გვკივავ
და... სიხარულით ერთმანეთს ვათბობთ.

მწვამს, ვინც რუსთავის ღირსი მკვდრია,
და მძულს, ვინც არის ჩვეულის ურგები.
ძმას გულში ცეცხლი რომ უკიდია,
იმ ცეცხლის ალში მეც ვიბუგები...

რაკ ვერ გაექცა მთებს ფიქრი

უველა, ვინც იყო ვოლგაზე ჩვენთან,
თანდათანობით აქ დაბანაკდა,
და მხოლოდ გაბრომ ვერ სძლია ხევდა
კლდეთა, ღრუბელთა, ცათა, ჭარაფთა!

ვისაც უბილავს რიყრაჟი მთაში,
სხივებს რომ ღრუბლ ანდამატივით,
კლდეზე შველივით მფრინავი ვეჟი,
როშკის ჩანჩქერი ანდა შატილი, —

იგი იგრძნობს და გაბროს გაუგებს,
როგორც მოძღვარი წმინდა ბუნების,
რად მიუბრუნდა ნაცრობ ჭაუბებს
შთამომავალი წოკლაურების;

იგრძნობს, გაუგებს და არ დაძრახავს
რადგა უარყო რკინის ხელობა,
როდის და რატომ ვერ გადალახა
მთათა მაღალთა მომზიდველობა!

ლექსად გვიამბავნის ჩვეულ ბარათებს
და ძმადნაფიცებს გვარწმუნებს ბარში:
„როცა ხევსური მთების უღალატებს,
მოეწყინებათ ირმებსაც მაშინ!

არ შეშლოს, თუშმა გულღიად ვნახოს,
ჩვენებია ჭალაჭს რად აწყდებიან?
მთები უხალხო, უთავნო,
განა მთებია? რალა მთებია!“

გაბრო წიკლაურს ეთანხმებიან
კოლხეთს გაზრდილი კაცის ფიქრებიც:
— თუკი ხევსური ვერ დადგებიან,
ხევსურეთი ხომ ალარ იქნების?

არა ღრუბლებს და არა ქარწვიმებს,
ხევსურს ეკუთვნის მთების ნათელი,
საკუთარ სულსაც გაუნაწილებს
მის აღზევებას უველა ქართველი!

დედა-თბილისს და თანამგზავრს მისას
არ ავიწყდებათ არწივთა ბუდე,
რომელსაც ლოცავს მშობელი მიწა,
რომელსაც მკერდში ფოლადი უდევს...

ეჰ, გაბრო, გაბრო! როგორ მახარებს
მისი ხახელის ხშირი ხსენება!
ჩვენი ბიჭები როცა მნახავენ,
მასზე ვსაუბრობთ და გვეჩვენება,

რომ უმისობა დაღვინით აზის
ვოლგისპირეთში ნაწრთობ გვარდიას.
გულში მინდორობს ნაღველი ნაზი
და უველა ჩვენგანს გაბროს დარდი
აქვს...

მაშა-მარიჭა...

ბებია! მისი ძალა, სიმხნევე,
როგორც ყრმობისას, დღესაც მოცებს
და ვეფერები ნაზად იმ ხელებს,
მის გამხდარ ხელებს, თმებს და
ნაოჭებს.

როდესაც მაშას ფოტოსურათი
ვაჩუქე ერთხელ საფიცარ გამზრდელს,
მისმა წარწერამ შესძრა გულმდის,
გადამეხვია და მითხრა ასე:

— სახაყვედუროო რა უნდა მქონდეს, —
გოგოს კი არა, ხატსა მგავს უფრო!
მაგრამ როდესაც ეწვევა კოლხეთს,
როგორ გსურს, მასთან გამასაუბრო?

მე გამეცინა: — ბებო, ვასწავლი,
ოლონდაც სხვამხრივ არ დაიწუნო!
— ღმერთო, მის ხილვას მეც
მომასწარი...
რაო, იხწავლის? მართლა ვირწმუნო?

არ დამიჯერა, ჩანდა, ბებიამ
და მომაწოდა ლელვის კალათა.
— შენე, რა მწყიფე და კარგებია, —
მე დაგკრიფე ადრიანადა!

დაბადებიდან ამ ლელვის ტოტებს
მთელი ხოფელი მუავს მისეული.
...ხაწყალ დედაშენს (ეს იყო როდის?)
უყვარდა ბალი პაპახეული.

მახსოვს, ჭორწილის მეორე დილით
როგორ დაგვარგეთ ჩვენ პატარძალი!
გადამირია კინაღამ შვილი
და... ვნახე გოგო ხეზე ამძვრალი.

ლელვს მოირთმევდა და არხეინად
იმზირებოდა ღიმილის ფრქვევით.
— ნეტავ, ეს ტოტი დამარხეთნა,
რომ ჩამოეშვას ძირს თავისტკივილით!—

გავიფიქრე და ვინანე სწრაფად:
— თუმცა უხდება დედოფლის კაბა,
ჯერ ხომ ჩვიდმეტი წლისაც არ არი,
მას ვენაცვალე, ბავშვია ჯერაც.
გულუბრყვილოა, წმინდა, ალალი,
გამლამაზებს მაღლიან კერას!

ჩამოსრიალდა, მკერდში ჩამიკრა
და შინ წავედით სიცილ-ხარხარით...
ის კი... რას მეტყვის შენი მარიკა,
შენი ვოლგელი მზეთუნახავი?

შორი მდინარის პირას შობილი
მომეფერება დედაშენივით?
მოეწონება ჩვენი სოფელი,
სადაც შენს დარდად მე ვარ შთენილი?

შოეწონება. ჰო, შვილო ვანო,
რაკი უყვარხარ, ახე იქნება!
წელან რომ გითხარ, იმასაც ვნაობ,
მე უენობის არ მეფიქრება.

არა ღირს, ბიჭო, წინასწარ ჯვარცმა!
წუალს წაუღია დარდიც და ქენეხაც!
თვალებით ვამცნობ, სათქმელი რაც
მაქვს,
ხელებით ვამცნობ ხვაშიადს ჩემსახ.

ალერსით ვეტყვი, სიჩუმით ვეტყვი,
ღიმილით ვეტყვი და ვაგრძნობინებ.
ამ სიყვარულით და გულისფეთქვით
რა სიხარულის ტალღა მომფინეთ! —

ახე, ამგვარად მითხრა დიდედამ
და მერამდენედ გადამეხვია.
ჯვრის გატეხას ვით გამიბედავდა,
როცა მოხუციც არ გატხებოა.

ჩემი ქალაქის ფექტედებლები

მაინც რა ჩუმად იწყება ხშირად
პატარა საქმე თუ დიდი საქმე,
რისთვისაც მერე ჩაგთვლიან გმირს,
რისთვისაც მერე ქვეყანა გაქებს!

მაინც რა თრთოლვით იწყება მუდამ
მცირე არის თუ დიდი ოცნება,
რომელსაც დიდხანს უმზერენ მრუდად,
რომელსაც მერე ვთვლით საოცრებად!

როგორ ცხოვრობენ, რა მოკრძალებით
კეთილი საქმის ფუძემდებლები,
რომ არ გაურბით ცისკენ თვალები,
რომ არ უმშვენებთ გულმკერდს
მედლებით!

აგებენ ტაძრებს, გიგანტებს ჰქმნიან,
სახახლეებს ამუვნო ცათამდე.
იღვწიან, ვიდრე — ადრე თუ გვიან —
დაიკვნესებენ: — უკვდები, გათავდი...

ხაშვილ არა აქვთ ტაძრის თუ ქარხნის,
რაც ადგეს მათმა ხელებმა,
როგორც მშობელი ქართველი ხალხის
ხიამაყე და ხაკვირველება.

ზოგჯერ მათ გარჯას სხვას მიაწერენ,
ხმას არ იღებენ, ვითარ მუნჯები.
არ გაიჩნიათ რა ხელწერილი,
ხმაც ამოიღონ, ვინ დაუჯერებს!

მათ ხელწერილი არ უთბოვიათ,
არცა დიდება, არც ჯილდოები,
და უცხოვრიათ, რაც უცხოვრიათ,
ქვეყნის მაღალი საჭიროებით.

დიდსა და მცირეს, ყველას უხლებლივ
არდავიწყების კეთილ ხიტყვა!
როცა მომავალს ვესაუბრებით,
ეს უნდა ითქვას, მთელი ხმით ითქვას.

ამას დღეს ვამბობ, როცა მწადია
ვახსენო იგი — რუსთავის ჯავრი,
ვინც ვერ გაუძლო შფოთვას დარდიანს
და კლეოპატრაში დაეცა მკვდარი.

ვახსენო იგი — ერთი მათგანი,
ვისაც ეკუთვნის ჩვენი თაყვანი!

მთელი სიცოცხლით ქარხანას ენდო,
ვით ენდობოდა მთელი ქარხანა.
დედა-თბილისმა წაგვართვა ერთ დროს,
მაინც დაბრუნდა და გაგვახარა.

რაც უნდა დიდი საქმე მიენდოთ,
მხოლოდ ფოლადით სუნთქავდა მარად.
და ურუსთაველ. ვით უომედოდ,
ვერ იცოცხლებდა... და ჩაჰკრა ჩქარა!

ვის გაუგია საქმე ამგვარი?
არც კი აუხსნეს, რად მოინდომეს, —
არც ახალგაზრდა, არც ჯანმაგარი,
რომ გაამგზავრეს, ძმაო, ინდოეთს!

უხმოდ, უხიტყვოდ წავიდა ჩვენგან,
ვერც კი მოასწრო გამოთხოვება
იმ ხალხთან, ვისაც გუშაგად ედგა
და შეალია მთელი ცხოვრება.

ამას დღეს ვამბობ, ვით უკვდავება,
როცა თავს მადგას წმინდა აჩრდილი!
...მაშინ კი დამხვდა თავის კარებთან
თავაზიანი და მხრებგაშლილი.

წინ ედგა ჩაი, დიდი ხნის წინათ
გაცივებული... ნატეხი პურის...
დამიდგა სკამი და ჭუჩის გრგვინვას
სარკმლიდან წამით მიუგდო ყური.

მომდიდოდა ოთახში იგი,
ფიქრი რომ სწვავდა უშველებელი,
კაცი კი არა, ფოლადის წიგნი —
რუსთავის ერთი ფუძემდებელი.

ჩანდა, ებრძოდა იდუმალ ტკივილს,
არ ახვენებდა მარადი იქვი...
მერე გააღო კარადა რკინის
და მომაწოდა ბარათი ბიჭის.

ვოლგისპირეთში

ვისაც უხილავს ბრძოლა ნამდვილი
და უშრომია ნამუხანად,
ვაგლახ, როდია მისთვის ადვილი
დაეშვიდობოს წარხულს მთლიანად.

უარი ხტეორცნოს წარხულს შფოთიანს,
ვინ გამოჩნდება ჩვენში, რომელი?
რაღაც სიმძიმე ანუ ლოდია
ეს უცხო სიტყვა: — პენსიონერი!

როცა საყვარელ საქმეს შორდება
და შინ ტაატით მიდის მაშვრალი,
თითქოს შორეულ გზას ელოდება,
ვით ჯარისკაცი, ისე მარშალი.

თითქოს შორეულ გზას ელოდება,
თითქოს ცხოვრება ახლა თავდება!
ახალგაზრდობა არ მეორდება,
მაგრამ ხომ არი სხვა თავდადება?

სხვა თავდადება და გატაცება,
სხვა გატაცება და ურუანტელი,
სვალის თაობის დავუკაცებას,
რომ შეაშველოს სიბრძნის ნათელი!

ო, გაუძნელდა ფროლოვსაც ძალუმ
დრო დასვენების რაკი დაუდგა!
რაც ემახურა ერთგულად მამულს,
არ ეყო თითქოს... დაღლილს რა უგავს?

სხვა მეთაურობს სამჭროს ახლა
ფროლოვისეულ თავგამეტებით,
და იგი მაინც დატოვა ხალხმა,
როგორც მოძღვარი ახალბედების!

კვლავ უთენია დგება ოსტატი,
სძულს ნებიერა და ძილისგუდა.
მზის ამოსვლამდის, მზის ამოსვლამდის,
მზის ამოსვლამდის ხედავენ მუდამ —

ვოლგის ქალაქის მწვანე ქუჩებს,
ვოლგისპირეთის თეთრი დღეებს,
თვალებს, ცეცხლის ალს შეუჩვეველ
უწვერულვაშო მოწაფეებს...

ივანე ფროლოვს ვესტუმრე ხარშან.
მიიჩქაროდა ქარხნისკენ დილით.
ვერ მოვასწარი ხელების გაშლა,
მკერდში ჩამიკრა, ვითარცა შვილი.

გამიუოლია მეც ქარხანაში,
თავის ერთგულ და ჭკვიან ბიჭებთან.
კვლავინდებურად მხნე და ხალისი
გოლიათივით მიაბიჯებდა.

ხაგუშაგოსთან შევხვედით წამით.
ხაშვი ამიღო თავისი ხელით.
დამწყდა გული და ვიტირე ლამის,
რომ ვერ ვიხილე დარაჯი ძველი.

— ბაღში დავშარხეთ დიდი პატივით,
ომში დაღუპულ ვაჟკაცთა გვერდით...
წახულ მეგობრებს ფიქრში დავტირით
და მათ ხახელებს ვატარებთ მკერდით.

ვატარებთ, ვიდრე ჩვენც სული გვიდგას
და მოგონების ჯანში არ ვეცურავთ.
გადარჩენილნი უამრავ გრიგალს
რომ დავეცემით ჯარისკაცურად,

დაგვენანება მყის უთქვენობა,
ეს ცა, ეს მიწა, ბრძოლის ჯანგები,
მაგრამ მომავლის მზიურ შენობას
ჩვენ მხოლოდ ჩვენთვის როდი ვაგებდით.

მეც ხვალის დღეზე მიოცნებია,
ახლაც... სიბერე ვერ კი მაჩუმებს.
ჩვენს გმირულ დღეებს ვინც მოსწრებია.
სიცოცხლის ამედს შეინარჩუნებს! —

ბრძანა ფროლოვმა და გაიღიმა.
ხელი მომკიდა და ამაჩქარა.
რაღაც შეიგრძნო, რალაც ეშმინა,
თუმცა მიზეზი თითქოს არ ჩანდა.

ნაცნობ ქარხანას თვალი მოვკარი,
ოდეს ნაომარს, ნაბარიკადალს...
ახე მეგონა, ვით მეგობარი.
ფოლადის მკერდში მაგრა მიკრავდა.

რაც ფიქრდა ერთი

დღეები ზოგჯერ ინისლებიან
ან მილტვიან ვარსკვლავების ზემოთ.
მშვიდი ცხოვრება ვის ღირსებია,
მე რომ მქონოდა, ძმობილო ჩემო!

სიმშვიდისათვის არ გავჩენილვარ,
არ მიძებნია მაღალთა ქალთა.
რაც შემოქმნია, მარად ჩემია,
არ უჩუქნიათ სხვათა და სხვათა.

როგორც შემოქმედს, მეგობარს, მოძმეს,
ვით აღსარებას, ვეტყვი გულღიად,
შენს მონა-მორჩილს (ხალხია მოწმე!)
ოფლი სიმწრისაც ბევრი უღვრია;

მე სხვებზე მეტი, მე სამჯერ მეტი,
მე შევიჭერ მეტი უნდა აუწიო,
და კიდევ მჭონდეს წიქარას ჭედი,
ბედმა მთლიანად რომ არ გამწიროს.

მე რომ პოეტი ვუოფილიყავი
(ღთხოვ მაპატიო ძმობის იგავი!),

ვით უცნობ მთიელს, შემეთხზა რალაც
ვეფხვზის და მოყმის ბალადის მსგავსი,
წინასწარ ვიცი და ვიცი ნაღდად:
არ ექნებოდა შაურის ფასი...

სწორედ ამიტომ დავიბერე, შევკრთი
(თქვენთანაც მიჭირს ამის გამხელა!)
როცა წამოდგა ოხტატი ერთი
და ჩემი გვარი დაასახელა.

მე დავიძახე უმალვე: — სხვა ჯობს...
უხერხულობა არ მომასვენებს...
ის ავირჩიოთ, უმალეს ხაბჭოს
ვინც დალაგებულ აზრს მოახსენებს...

მე კი მუშა ვარ და მეფოლადე...
ვაშლი ხომ ვაშლის ხეზე მწიფდება...
ხალხო, ისეთი საქმე მომანდე,
რაც მეფოლადეს ხელეწიფება!

დარბაზში ატყდა ხმაური, დავა.
როგორც იტყვიან, მკვდრის ფერი მედო,
როცა წამოდგა დაუკითხავად
და ტრიბუნისკენ გაიჭრა თედო:

„რომ იყოს მართლა ხალხის რჩეული.
მოგეხსენებათ მიწყივ ძნელია.
მისებრ მაშვრალი და ღირსიული
აქ რომ ბევრი ზის, იცის თელიამ.

რაც შეეხება მის განცხადებას,
თითქოს სხვა ჯობდეს. არ ვეთანხმებით.
ვემხრობი პირველ წინადადებას
ვოლგელების და ჩემი ხახელით“.

როცა ჭაბუკმა სიტყვა აიღო,
გაჩნდა ჩურჩული შეუწყვეტელი.
„რად გვიღიმებათ, ძმებო, რა იყო?
მე ვარ მდნობელი თემურ ხიონელი.

ვანო თელია მყავდა ოსტატად.
რამ დამავიწყოს მეგობრის ღვაწლი:
მან მიწინამძღვრა, მან გამომცადა,
როგორც ოტყვიან, გამხადა კაცი.

ბოდა, ვგრძნობ, ძმანო დარბაისელნო,
რა თავდადებით შეხტრფის ქარხანას...
სხვა რომ არ იყოს, განა ცივცივრონს,
ჩვენ ვასახელებთ კეთილ ამხანაგს.

ამჯერად ჯილამ ვანო ინება,
მაგრამ ჯამბობ და მარად ახსოვდეს,
რომ გულგრილობის გამოვლინებას
არ ვაპატიებთ მას არასოდეს!“

მთელმა დარბაზმა დაუკრა ტაში
და მოიწონა სიტყვა ამგვარი.
ახე ავმაღლდი საკუთარ თვალშიც
ფოლადის ერთი მსახურთაგანი.

რა მეთქვა? გულში, ვით სიმძიმილი,
შეეხრა უცივ ქარი მკვნესარე
და რაიკომის მდივნის ღიმილი
ამოკითხვდა თვალწინ მზესავით.

მოსკოვი, 1973-74.

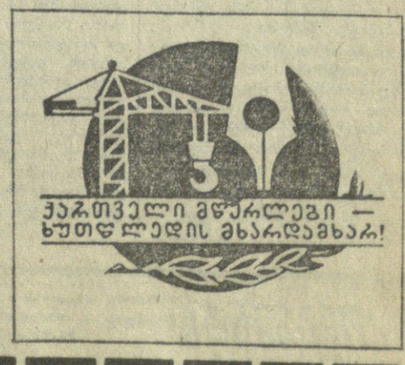

ამბები • ფაქტები

საკდესი და უცხოეთის პრესის სააგენტოები იტყობინებიან

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის შექმნის 25-ე წლისთავისათვის

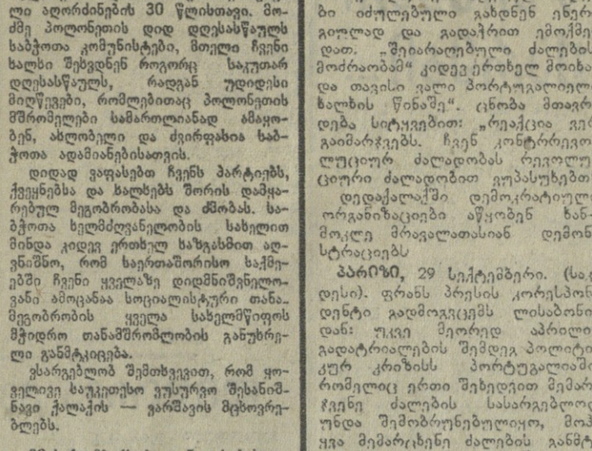

უკანასკნელ ხუთ წელიწადში ქ. კოტბუსში ათჯერ დიდი სასწავლო კომპლექსი, სადაც შედის ხაინჟინრო ინსტიტუტი, ხამშენებლო სკოლა, ორი პროფხასწავლებელი, პედაგოგიური ინსტიტუტი, ორი ხაშუალო სკოლა, ხაბავშვო ბაღების აღმზრდელთა მოსამზადებელი ხასწავლებელი და ორი საერთო საცხოვრებელი 3.500 მოხწავლისათვის. ამას გარდა კომპლექსში შედის სპორტული დარბაზები, შენობები საწრო მუშაობისათვის, სახადილო, კაფე, რესტორანი. ამას წინათ დამთავრდა ბიბლიოთეკისა და სალექციო დარბაზის შენებლობა.

ხურათზე (ზემოთ): კარლ მარქსის სახელობის ქუჩა კოტბუსში, სადაც განლაგებულია სასწავლო კომპლექსის შენობები.

ფოტოეკრანი

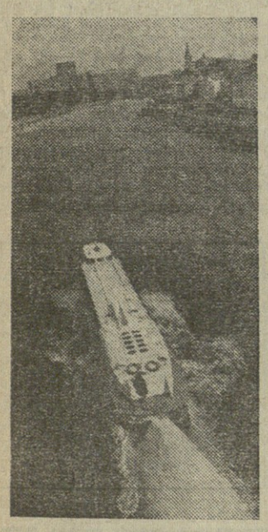

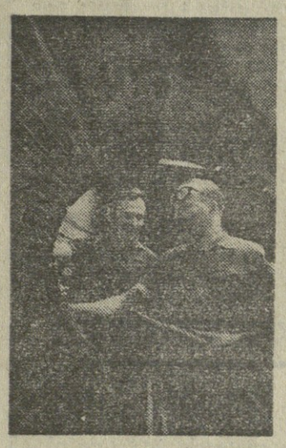

ლენინგრადის ქარხანა „ხაკინკვერსკის“ 10 მუშა დადგა დაზგებთან და ახაწყობ ხტენდებთან ლენინგრადის ქარხანა „ელექტროხილას“ ხაამქროებში. ერთ თვეს ისინი ლენინგრადელ მშრომელებთან ერთად ამუშავებენ. „ელექტროხილას“ კოლექტივი უკვე მესამეჯერ იღებს თავის კოლეგებს დამობილებული ქალაქიდან.

ხურათზე (მარჯვნივ): გერმანელი ზეინკალ-ამწყობები პეტერ ცილი და როლფ ბარკუტმიულერი აწყობენ ექსკავატორის ძრავს.

მოსკოვის გემთაშენებელი და გემთშემკეთებელი ქარხნის კოლექტივმა ააგო თბომავალი „ზარია“ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მუმდინარეთა შეკვეთით. ახლა მდინარე მოსკოვზე მიმდინარეობს მისი გამოცდა. კომფორტული ხომალდი ატევს 60 მგზავრს და ხაათში ვითარებს 43 კმ ხიჩქარეს. გამოცდის დამთავრების შემდეგ „ზარია“ გაიგზავნება დრეზდენში.

ხურათზე (მარცხნივ): თბომავალი „ზარია“ გამოცდას გადის.

საერთაშორისო კომენტარი

ვითარება გამწვავდა

არგენტინაში, სამხრეთ ამერიკის ერთ-ერთ უდიდეს ქვეყანაში, ამ ბოლო დროს გამწვავდა ხაშინაო-პოლიტიკური ვითარება. უკიდურესად მემარჯვენე ძალები აშკარა შეტევაზე გადადიან პროგრესული გარდაქმნების კურსის წინააღმდეგ, რომელსაც მთავრობა ახორციელებს. ამ კურსის წინააღმდეგ ილაშქრებენ მემამულეთა ოლიგარქია და მსხვილი ბურჟუაზია. შინაური რეაქციის ძალები მოქმედებენ უცხოეთის მონოპოლიებთან და ამერიკის შეერთებული შტატების ცენტრალურ სადაზვერვო სამმართველოსთან კავშირით. „ქვეყანაში, — წერს არგენტინელ კომუნისტთა გაზეთი „ნუევსტრა პალაბრა“, — დაძაბული და საშიში პერიოდი დაიწყო“.

რეაქცია საზარელ დანაშაულს სჩადის — ბოცავს პოლიტიკურ ხტაბილურობას, აწყობს დივერსიებსა და აფეთქებებს. გასულ კვირაში მარტო ერთ დღე-ღამეში ახამდე აფეთქება მოახდინეს. თვე-ნახევრის მანძილზე პოლიტიკური მოტივებით დახოცეს 75 კაცი.

მსხვილი ხაქმოსნები და ვაჭრები აფერხებენ ხხვადასხვა ხაქონლით მოსახლეობის მომარაგებას, ცდილობენ შექმნან ქაოხი ეკონომიკაში. რეაქციის მიზანია მოამზადოს ქვეყანაში ნიადაგი ხახელმწიფო გადატრიალებისათვის ჩილეს ნიმუშით.

რეაქციული ძალები უმაყო

ჩვენს ზემოთ მხოლოდ ცაა

ზედ ღრუბლებთან ცხოვრობენ და შრომობენ ახმეტის რაიონის ალვანის ჯიშთსანაშენე მეცხვარეობის საბჭოთა მეურნეობის მწყემსები. მათ ორ ფერმაში ჰყავთ დაბინავებული ცნობილი „თუშური“ ჯიშის 38 ათასი სული ცხვარი, რომელიც კარგი ბარისხის მატყლით გამოირჩევა. მწყემსებს „დიდ მიწასთან“ კავშირი აქვთ მხოლოდ ვერტმფრინავებით, რომლებსაც მწყემსებთან მოაქვთ უველაფერი, რაც საჭიროა: სურსათი, მედიკამენტები, ფოსტა. იქიდან კი მაღალი მთის პროდუქციას — მატყლსა და უველს ეზიდებიან.

კარგად შრომობს რესპუბლიკაში უველაზე მაღალმთიანი საძოვრების 220 მწყემსი. „ჩვენს ზემოთ მხოლოდ ცაა“, ხუმრობენ ხოლმე მწყემსები.

ხუთათებზე: ზემოთ მარცხნივ — კომკავშირელი ირაკლი შაბალაიძე საბჭოთა არმიაში სამსახურის დამთავრების შემდეგ მთებს დაუბრუნდა და ახლა ერთ-ერთი საუკეთესო მწყემსია; ქვემოთ — მწყემსები ისვენებენ; ვერტმფრინავს მატყლით ტყვრთავენ; ზემოთ მარჯვნივ — თუშეთის ალპურ საძოვრებზე.

შ. კრიმსკის ფოტო (საინფორმის ფოტოქრონიკა).

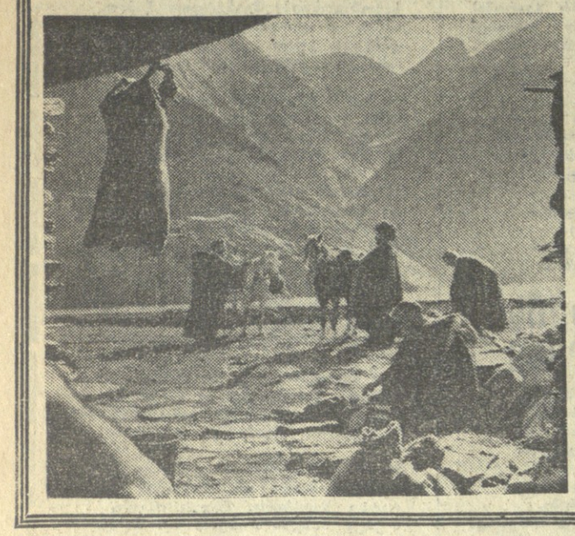

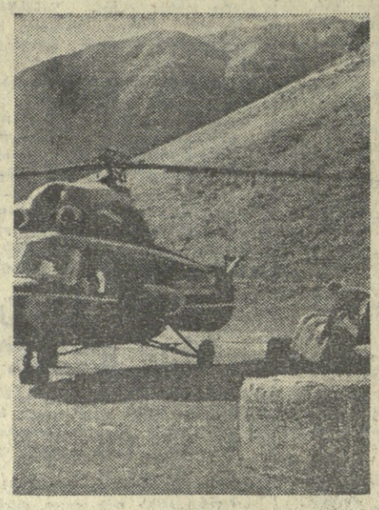

დაცემა...

თბილისში, აკაკი ხორავას სახელობის მსახიობის სახლში რამდენიმე დღეს მიმდინარეობდა საქართველოს სსრ უმაღლესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა სასამართლო კოლეგიის ღია სხდომები, სადაც განიხილავდნენ ცეკავშირის გამეორის ყოფილი თავმჯდომარის ნიკოლოზ სტეფანეს-ძე ჯავახიძის ბრალდების საქმეს.

სასამართლო კოლეგიას თავმჯდომარეობდა ი. გოგილაშვილი. სახალხო მსაჯულები იყვნენ საქართველოს სსრ მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, პროფესორი ვ. ესაიაშვილი და გაზეთ „კომუნისტის“ თანამშრომელი, ჟურნალისტი მ. მიქაძე. სახელმწიფო ბრალმდებლად გამოდიოდა რესპუბლიკის პროკურატურის განყოფილების პროკურორი, იუსტიციის მრჩეველი ვ. სამკვლიშვილი, საზოგადოებრივ ბრალმდებლად საქართველოს სსრ უმაღრაინის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების სახალხო არტისტი დ. ალექსიძე. ბრალდებულის ინტერესებს იცავდა იურიდიულ მეცნიერებათა კანდიდატი, ადვოკატი ჯ. ბაქრაძე.

სასამართლო კოლეგიამ დადასტურებულად ცნო ნ. ჯავახიძისათვის წაყენებული ბრალდება მექრთამეობაში და მიუსაჯა მას 11 წლით თავისუფლების აღკვეთა სასჯელის გაძლიერებული რეჟიმის შრომა-გასწორების კოლონიაში მისთვის ჩადენილი დანაშაულის ნაწილობრივ შეთვისებით და პირადი ქონების კონფისკაციით.

ნ. ჯავახიძის დანაშაული გამოიხატება იმაში, რომ ის ბორტაგ იყენებდა თანამდებობრივ მდგომარეობას და თავისივე ხელქვეითს, ერთ-ერთი სამმართველოს უფროსს მ. ახვლედიანს თავისი პირადი სარგებლობისათვის ავალებდა ბინის გარემონტებას, ვარაუდების აშენებას და სხვა ამგვარ სამსახურს, რაც გარკვეულ მატერიალურ ხარჯებთან იყო დაკავშირებული. ამ გზით მან მ. ახვლედიანისაგან ჩრამის სახით მიიღო მატერიალური სარგებელი, რომლის საერთო ღირებულება 8 ათას მანეთზე მეტს შეადგენს.

საჭიროდ არ მიგვაჩნია დაწვრილებით აღვწეროთ პროცესის მსვლელობა და დანაშაულის ცალკეული ეპიზოდები და დეტალები. მხოლოდ ის ფაქტი, რომ ამოდენა თანამდებობის პირი ჩრთამს იღებდა, თავისთავადაც ბევრისთმქნელია და დასკვნების გამტანას მკითხველსაც არ გაუჭირდება.

ამ ამბავში ჩვენ გვინდა თქვენი ყურადღება მივაქციოთ მხოლოდ ზოგიერთ მომენტსა და გარემოებაზე, რაც უფრო მნიშვნელოვნად გვეჩვენება.

უწინარეს ყოვლისა გვინდა წარმოგიდგინოთ თვით მსჯავრდებულის ნიკოლოზ ჯავახიძის პიროვნება. ვერავინ იტყვის, რომ იგი თავიდანვე უღირსი ადამიანი ყოფილიყოს და მთელი მისი ცხოვრება დანაშაულობებითა და ბოროტმოქმედებით იყოს აღსავსე. არა, იგი ძველი გვარდიის კომუნისტთა რიგებს ეკუთვნოდა, ცხოვრების დიდი ჯნა აქვს გავლილი და თავის დროზე ნიშანდობლივია სამსახურიც გაუწევია პარტიისა და ხალხისათვის. იგი დიდი სამამულო ომის მონაწილეა და პიღებული აქვს საბრძოლო ორდენები და მედლები, უმაღლესი მთავარსარდლის მადლობები. მრავალი წლის განმავლობაში იყო პარტიის რაიკომის პირველი მდივანი, საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი. არც იმის თქმა შეიძლება, რომ თვით იმ პოსტზეც — ცეკავშირის გამგეობის თავმჯდომარედ, სადაც მუშაობის დროს მან დანაშაული ჩაიდინა, იგი შემთხვევით იყო მოხვედრილი.

და სამწუხარო და დამაფიქრებელიც ხშირად ის არის, რომ ასეთი კაცი, ძველი, გამოცდილი კომუნისტი ისე დაეცა, რომ ადამიანის სახე დაკარგა და დანაშაული ჩაიდინა.

სასამართლო პროცესზე მოწმედ დაკითხული თ. ქარცხია, რომელიც მრავალი წლის განმავლობაში ცეკავშირში მუშაობდა ჯავახიძესთან ერთად და ალერეც, ახალგაზრდობიდანვე იცნობდა მას, სამსჯავრო სხდომაზე სინანულით ამბობდა, რომ ვერ წარმოუდგენია, უძნელდება დაიჯეროს, რომ ნიკოლოზ ჯავახიძეს შეეძლო ჩრთამი აეღო.

და რაოდენ საწყენია სიბერის წლებში დანაშაულის წუმპეში ხედავდე ადამიანს, კომუნისტს, ვისიც ასე სჯეროდათ და სწამდათ!

ეს ფაქტი ერთხელ კიდევ მოგვაგონებს იმ მძიმე წლებს, რომლებიც ახლო წარსულში გამოვიარეთ. მე ვბედავ მძიმე წლებს ვუწოდო იმ პერიოდს... ან კი იმაზე მძიმე რაღა უნდა იყოს, როცა შესაძლებელია ისეთი მაღალი თანამდებობის პირიც კი, როგორიც ნ. ჯავახიძე იყო, დანაშაულში ჩათრეული აღმოჩნდეს. იმაზე უარესი რაღა იქნება, როცა ხელმძღვანელის საამებლად და სასარგებლოდ სარჯს სწევენ, შრომობენ და ზრუნავენ მისი ხელქვეითები — სამმართველოს უფროსები და მათი მოადგილენი, კომბინატის დირექტორები, მხატვრები, მუშები და ყოველივე ეს არაფუ დანაშაულად, საჩოთიროდ და საშიშროდაც კი არ ითვლება!

ასეთი იყო საერთო განწყობილება და საზოგადოებრივი ატმოსფერო. მისი ზემოქმედებით იქცა ნ. ჯავახიძე, ისე როგორც ბევრი მისი მსგავსი, ბოროტმოქმედად.

ჩანს, ამ მომწამვლელი საზოგადოებრივი აბჟოსფერის გავლენისაგან ჯერაც ვერ დაუღწევიათ თავი, ჯერაც ვერ მოსულან გონს ნიკოლოზ ჯავახიძის ოჯახის წევრებიც. ამას მოწმობს მათი დამოკიდებულება მამის დანაშაულისადმი. შვილი ანზორ ჯავახიძე და სიძე ჯემალ ბახტაძე კომუნისტები არიან და მეცნიერულ და პედაგოგიურ მოღვაწეობას ეწევიან სამეცნიერო და სასწავლო დაწესებულებებში და სრული უფლება გვაქვს მაღალი მოთხოვნები წავუყენოთ მათ, როგორ კომუნისტებსა და მოქალაქეებს, წინასწარი გამოძიებისას და სამსჯავრო სხდომაზე მათ მიერ მაცდუნელი ჩვენებები მოწმედ დაკითხვის დროს და სასამართლოსათვის წარდგენილი საეჭვო დოკუმენტები მოწმობენ, რომ ისინი უფრო იმაზე ზრუნავენ როგორმე იურიდიული საბუთები შექმნან მამის გასამართლებლად, სხვას კი არას დაგიდევენ.

არსად მათს სიტყვებსა და მოქმედებაში არ გამოსჭვივის სინანულის გრძნობა, რაც მათი ოჯახის მორალური ზარალის — შერცხვენის მცირე ხარისხიც მაინც იქნებოდა. უფრო მეტიც: ანზორ ჯავახიძემ ზემდგომ ორგანოებს მიმართა არაერთი განცხადებით, რომლებშიც ბევრი სიცრუე და ცილისმწამებლური გამოხდომებიც კია.

არაფერი საძრახისი არ არის იმაში, რომ შვილი ზრუნავდეს მამის ბედზე, თუნდაც მას დანაშაულიც ჰქონდეს ჩადენილი, მაგრამ სიცრუე და ცილისწამება კომუნისტს არ ეპატიება.

ამ ამბავში საყურადღებო და ხაზგასასმელია კიდევ ის გარემოება, რომ თვით მიხეილ ახვლედიანი, ვინც ნ. ჯავახიძე მექრთამეობაში ამხილა, ბოროტმოქმედებით, სისხლის სამართლის პასუხისგებაშია მიცემული და ბრალდებულად აქვს წაყენებული ცეკავშირის სისტემაში მოკალათებულ სახელმწიფო ქონების დიდი ოდენობით დამტაცებელთა ჯგუფში მონაწილეობა.

და განა არის აქ რაიმე მოულოდნელი და განსაცვიფრებელი იმის შესახებ, რაც ნ. ჯავახიძე მექრთამეობაში იქნა მხილებული?! მ. ახვლედიანს, რომელსაც ნ. ჯავახიძეზე ორჯერ ნაკლები ხელფასი ჰქონდა, სხვა რა საშუალებით შეეძლო ზარჯი გაეწია თავისი ხელმძღვანელის სასარგებლოდ, თუ არა სახელმწიფო სალაროდან მითვისებული თანხებით!

და ამის შემდეგ ნ. ჯავახიძეს გამბედაობა ეყო პროცესზე განეცხადებინა, რომ არ ვიცოდი და არც შემიძლო მეცოდნოდა, რომ მ. ახვლედიანი ბოროტმოქმედი იყოო!!

სხვაც ბევრი რამ არის ამ ამბავში სამწუხარო და დამაფიქრებელი... ამაზე სამწუხარო რაღა იქნება, როცა იძულებული ხარ 11 წლის პატიმრობა მიუსაჯო 65 წლის კაცს, ვინც შვილებსა და შვილიშვილებში უნდა ატარებდეს სიბერის დღეებს. ეს კი ერთხელ კიდევ ადასტურებს, რომ პატიოსნება უბრალო ადამიანური ღირსება კი არ არის, პატიოსნება უდიდესი განძია, რომელზეც დამყარებულია მთელი ჩვენი ბედნიერება. უპატიოსნო კაცი შეიძლება ციხეში არც მოხვდეს, მაგრამ მშვიდად და ბედნიერად ვერასოდეს ვერ იცხოვრებს.

მ. როგაჭიძე.

ქართველ და ჩრდილოკავკასიელ მთიულებს შორის უძველესი დროიდან დამყარებულა მჭიდრო ეკონომიური და კეთილმეზობლური ურთიერთობა, რასაც საფუძვლად ედო ურთიერთ ხელშეწყობა და დახმარება, ორივე მხარისათვის სასარგებლო ვაჭრობა-ვლებმიცემობა. რაჭველ და სვან ხელოსნებს ხშირად ნახავთ ყარაჩაის, მალყარის, დიგორისა და დვალეთის აულებში სახეოსნო ირაღებით ხელში. იქ კერძები ჰკვადათ და მათი იმედით არ ერიდებოდნენ უგზოობასა და ჭარბუქს.

ქართველი ხელოსნების საქმიანობას ჩრდილოეთკავკასიაში მეტად ფართო ხასიათი ჰქონდა, რაზეც გარდა ხალხური გადმოცემებისა და ისტორიული წყაროებისა, მეტყველებენ იქაურ აულებში შემორჩენილი მატერიალური კულტურის ძეგლები, საბრძოლო და თავდაცვითი ნაგებობები, მონასტრები და საცხოვრებელი ბინები. მათი უმრავლესობის ამენებას ხალხი ქართველ ოსტატებს მიაწერს.

ქართველი მოხელეების საქმიანობა შეულეველი იყო მეზობელი მთიელების ცხოვრებაში. ამიტომ თუ დაავკანდებოდათ აულში მისვლა, მაშინ სახლის მშენებლები სამუშაოდ საგანგებოდ იწვევდნენ ქართველ მოხელეებს, წერილით ან კაცის პირით აცნობებდნენ: გვიშველე სახლის მშენებლობაზეო. 1910 წელს ასე მოწვევით დაუწყია სახლის მშენებლობა აულ ურნაღში რაჭველ ხელოსანთა ამხანაგობას, რომელშიც ბატონ კალას ეძახდნენ, რაც „ქართულ კოშკს“ ნიშნავს. ყარაჩაის აულ ხურძუკში ერთ-ერთ მაღალ მწვერვალზე ძველი დროის ხელმარჯვე ოსტატებს ქვატკირის ციხე-კოშკი აუგიათ, ამ კოშკს ხურძეკელები მამიას ციხეს ეძახიან. თავისი გრანდიოზულობითა და მშენებლობის სირთულით აღემებს მნახველს საკიხვებებში შეხიზნული ეს ციხე-კოშკი — წარსულის ჭიაღარა მატიანე. საინტერესოა, რომ ხურძუკის ციხეს ზოგიერთი მკვლევარი ქართველების აშენებულად თვლის. ჯერ კიდევ მანამდე, სანამ იმ ადგილზე ყარაჩაელები დასახლებულიყვნენ ჩრდილოეთ კავკასიის მთიანეთში სვანური ტიპის სხვადასხვა შენობანაგებობათა ნანგრევები, სასაფლაოების ნაშთები, ტოპონიკური ტერმინები და სხვ. აშკარად მეტყველებენ, რომ სვანებს ფართოდ ჰქონდათ მოკიდებული ფეხი ჩრდილოეთ კავკასიაში.

ნალყარის აულებში რაჭველი ხელოსნების საქმიანობა დიღმეჭარა ისე ისმაილა, ვანო, მათე და გოგია რუსიაშვილების ხელოსანთა ამხანაგობა. სახლებს ამენებდნენ აულებში: ზილგა, ჩეგეთი, თობაზელი, მუხოლი, მაურდატა, ფარდიკა, დიდმალყარი, ქიუნიში, თურა-ხაბელი და სხვ. ამ აულებში არ ყოფილა ოჯახი, რომ მისი სახლი რაჭველ მოხელეებს არ დაეწყოთ ან არ შეეკეთებინათ. მთიელთა შორის განსაკუთრებული პატივისცემა დაუმსახურებია მოხელეთა ამხანაგობას, რომელშიც გაერთიანებულნი იყვნენ ვარლამა, სერგო, ილიკო, აფრასიონა, მათე, გიოლა, ილიკო რუხვაძეელები, მიხა, ილიკო ჩაგელიშვილები. მათ ფეხით შემოუვლიათ ყარაჩაისა და მალყარის აულები და მთელი სიცოცხლე სახლების შენებლობაში გაუტარებიათ, აღგილობრივი გადმოცემით მის სხვენში იქ მუშაობდა ისმაილა, ვანო, მათე და გოგია რუსიაშვილების ხელოსანთა ამხანაგობა. სახლებს ამენებდნენ აულებში: ზილგა, ჩეგეთი, თობაზელი, მუხოლი, მაურდატა, ფარდიკა, დიდმალყარი, ქიუნიში, თურა-ხაბელი და სხვ. ამ აულებში არ ყოფილა ოჯახი, რომ მისი სახლი რაჭველ მოხელეებს არ დაეწყოთ ან არ შეეკეთებინათ. მთიელთა შორის განსაკუთრებული პატივისცემა დაუმსახურებია მოხელეთა ამხანაგობას, რომელშიც გაერთიანებულნი იყვნენ ვარლამა, სერგო, ილიკო, აფრასიონა, მათე, გიოლა, ილიკო რუხვაძეელები, მიხა, ილიკო ჩაგელიშვილები. მათ ფეხით შემოუვლიათ ყარაჩაისა და მალყარის აულები და მთელი სიცოცხლე სახლების შენებლობაში გაუტარებიათ, აღგილობრივი

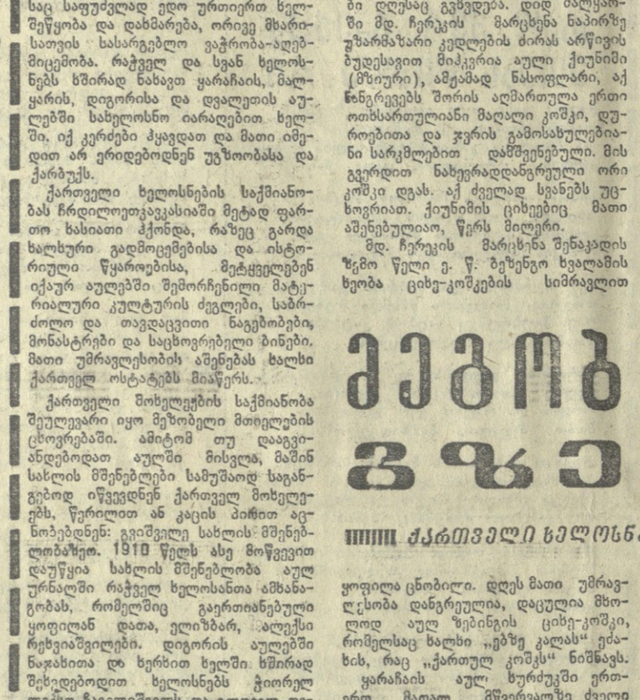

მეგობრობის გზებით

ქართველი ხელოსნები ჩრდილო კავკასიაში

ყოფილა ცნობილი. დღეს მათი უმრავლესობა დანგრეულია, დაცულია მხოლოდ აულ ზეგინეის ციხე-კოშკი, რომელსაც ხალხი „გზეზე კალას“ ეძახის, რაც „ქართულ კოშკს“ ნიშნავს. ყარაჩაის აულ ხურძუკში ერთ-ერთ მაღალ მწვერვალზე ძველი დროის ხელმარჯვე ოსტატებს ქვატკირის ციხე-კოშკი აუგიათ, ამ კოშკს ხურძეკელები მამიას ციხეს ეძახიან. თავისი გრანდიოზულობითა და მშენებლობის სირთულით აღემებს მნახველს საკიხვებებში შეხიზნული ეს ციხე-კოშკი — წარსულის ჭიაღარა მატიანე. საინტერესოა, რომ ხურძუკის ციხეს ზოგიერთი მკვლევარი ქართველების აშენებულად თვლის. ჯერ კიდევ მანამდე, სანამ იმ ადგილზე ყარაჩაელები დასახლებულიყვნენ ჩრდილოეთ კავკასიის მთიანეთში სვანური ტიპის სხვადასხვა შენობანაგებობათა ნანგრევები, სასაფლაოების ნაშთები, ტოპონიკური ტერმინები და სხვ. აშკარად მეტყველებენ, რომ სვანებს ფართოდ ჰქონდათ მოკიდებული ფეხი ჩრდილოეთ კავკასიაში.

ნალყარის აულებში რაჭველი ხელოსნების საქმიანობა დიღმეჭარა ისე ისმაილა, ვანო, მათე და გოგია რუსიაშვილების ხელოსანთა ამხანაგობა. სახლებს ამენებდნენ აულებში: ზილგა, ჩეგეთი, თობაზელი, მუხოლი, მაურდატა, ფარდიკა, დიდმალყარი, ქიუნიში, თურა-ხაბელი და სხვ. ამ აულებში არ ყოფილა ოჯახი, რომ მისი სახლი რაჭველ მოხელეებს არ დაეწყოთ ან არ შეეკეთებინათ. მთიელთა შორის განსაკუთრებული პატივისცემა დაუმსახურებია მოხელეთა ამხანაგობას, რომელშიც გაერთიანებულნი იყვნენ ვარლამა, სერგო, ილიკო, აფრასიონა, მათე, გიოლა, ილიკო რუხვაძეელები, მიხა, ილიკო ჩაგელიშვილები. მათ ფეხით შემოუვლიათ ყარაჩაისა და მალყარის აულები და მთელი სიცოცხლე სახლების შენებლობაში გაუტარებიათ, აღგილობრივი

ცისფერი ჩიტარაღდანი ჭიათურაში

28 სექტემბერს ჭიათურაში აინთო ცისფერი ჩირაღდანი.

ამ მოვლენის აღსანიშნავად ქალაქის მოედანზე გაიმართა ხალხმრავალი მიტინგი, რომელიც გახსნა ჭიათურის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარემ ო. გოგატიშვილმა, მიტინგზე სიტყვები წარმოთქვეს საქართველოს კომპარტიის ჭიათურის საქალაქო კომიტეტის პირველმა მდივანმა ნ. ვაშაძემ, საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს გაზიფიკაციის მთავარი სამმართველოს უფროსმა გ. ბარძიმოვმა, ქალაქის საზოგადოებრიობის წარმომადგენლებმა. საუკეთესო მშენებლები დაჯილდოვდნენ პარტიის საქალაქო კომიტეტისა და საქალაქო საბჭოს აღმასკომის საპატიო ხიგელებით.

(საქინფორმი).

□

ფეხები, ქარები...

შემოდგომა ძალაში შევიდა. როგორი ამინდი იქნება ოქტომბერში?

დასავლეთ საქართველოში ჰაერის საშუალო თეორი ტემპერატურა დაბლობ რაიონებში მოსალოდნელია 13-15, მთა რაიონებში 9-12 გრადუსი სითბო. რაც ნორმაზე დაბალია ერთ-ერთნაირი, ზოგან ორი გრადუსითაც კი.

ნალექების თეორი ჯამი მრავალწლიურ ნორმაზე მეტი იქნება.

1-10 ოქტომბერს მოსალოდნელია ცვალებადი მოღრუბლულობა, დიდების პირველ ნახევარში დროგამოშვებით წვიმა, ალაგ-ალაგ ელჭექი, ტემპერატურა დაბლობ რაიონებში დღისით 22-27, მთიან რაიონებში 18-23 გრადუსი სითბო. დიდების შუა რიცხვებში ტემპერატურა დაიწევს, დაბლობ რაიონებში დღისით 13-18 გრადუსამდე, მთა რაიონებში დღისით 12-17 გრადუსამდე.

11-20 ოქტომბერი. დიდების შუა ნაწილში უნალექო ამინდი იქნება, დანარჩენ დღეებში დროგამოშვებით წვიმა, ალაგ-ალაგ ელჭექი. ტემპერატურა: დაბლობ რაიონებში დღისით 21-26, მთა რაიონებში — დღისით 18-23 გრადუსი სითბო.

21-31 ოქტომბერი — ღრუბლიანი ამინდი მოწმენდით, დროგამოშვებით ნალექი. ტემპერატურა დაბლობ რაიონებში დღისით 13-18 გრადუსი სითბო.

აღმოსავლეთ საქართველოში ჰაერის საშუალო თეორი ტემპერატურა მოსალოდნელია დაბლობ რაიონებში 10-13, მთა რაიონებში 5-9 გრადუსი სითბო, რაც ათრთვით ნორმაზე დაბალია.

ნალექების თეორი რაოდენობა ტერიტორიის მიერ ნაწილზე ნორმის თარგლებში იქნება.

1-10 ოქტომბერი. მოსალოდნელია ცვალებადი მოღრუბლულობა, დიდების პირველ ნახევარში ალაგ-ალაგ წვიმა და ელჭექი. ტემპერატურა დაბლობ რაიონებში დღისით 20-25, მთა რაიონებში 16-21 გრადუსის სითბო. დიდების შუა რიცხვებში ტემპერატურა დაიწევს: დაბლობ რაიონებში დღისით 13-18 გრადუსამდე, მთა რაიონებში დღისით 10-15 გრადუსამდე.

11-20 ოქტომბერი — ცვალებადი მოღრუბლულობა, ალაგ-ალაგ წვიმა და ელჭექი. ტემპერატურა დაბლობ რაიონებში დღისით 18-23, მთა რაიონებში 15-20 გრადუსი სითბო.

21-31 ოქტომბერს იქნება ღრუბლიანი ამინდი მოწმენდით, დროგამოშვებით — ნალექი, ზოგიერთ ოთხ ზოგან თოვლის სახით. ტემპერატურა დაბლობ რაიონებში დღისით 13-18, მთა რაიონებში დღისით 10-15 გრადუსი სითბო.

მ. ალექსიშვილი,

თბილისის ამინდის ბიუროს უფროსი ინჟინერ-სინოპტიკოსი.

ვეფხვი

მთავარი მსაჯის აზრით

მთავარი მსაჯები იშვიათად აძლევენ ხოლმე ინტერვიუს ჟურნალისტებს, მაგრამ ყოველკვირეულ „64“-ის კორესპონდენტი კარპოვინი, ეტყობა, „ჩაცივდა“ ალბერიკ ო' კელის. აი ზოგი ნაწყვეტი მთავარი მსაჯის ინტერვიუდან:

განსხვავდება თუ არა ახლანდელი მატჩი უმაღლესი დონის სხვა ორმაბრძოლებისაგან, რუმელებიც უკანასკნელ წლებში ჩატარდა?

ახლა ჯერ კიდევ ადრეა დასკვნების გაკეთება, მაგრამ პირველი შთაბეჭდილება ისეთია, რომ ახლანდელი ფინალური მატჩი გამორჩევა იშვიათი შეუპოვრობით. მაგალითად, სპასკი-ფიშერის მატჩი ამ თვალსაზრისით ჩამოუვარდება ახლანდელ ორთაბრძოლას: თუ გასხვთ რეიკიავიკში სპასკიმ რამდენიმე პარტია თითქმის უბრძოლველად წააგო. ახლა სულ სხვანაირი თამაშია.

უნდა აღინიშნოს, რომ ორივე დღევანდელი ფინალისტი ფსიქოლოგიური თვალსაზრისით ჩინებულად მოემზადა და თანახმაა თვითეულ პარტიაში უკანასკნელ პაიკამდე ებრძოლოს. კარპოვისა და კორჩნოის სამატჩო დევიზი ნათელია: „არავითარი კომპრომისი!“ ამას შესანიშნავად გრძნობენ მაყურებლებიც. მე მივაქციე ყურადღება იმ ამბავს, რომ მეოთხე გადადებული პარტიის დამთავრებას ხატურნირო დარბაზში არცერთი ადგილი არ იყო. პარტია გადაიდო შედარებით მარტივ ენდშპილში, მაგრამ გულშემატკივრებმა იცოდნენ, რომ გროსმაისტერები ყიამზე მხოლოდ მაშინ შეთანხმდებიან, როცა დაფაზე ბრძოლის გაგრძელება უკვე აღარ შეიძლება.

თქვენი აზრით, შედგება თუ არა 1975 წელს მატჩი მსოფლიოს პირველობაზე?

ჭარბად ადვილი მოსაპარებელი შახოო გასახარებია, თუ შეიძლე ეთერებს თანახმა ვიყოთ. ნე ვფიქრობ, რომ 1975 წელს მატჩი მსოფლიოს პირველობაზე ვერ ჩატარდება. აქამდე, თუ კი ფიშერი თავის მოთხოვნებს წამოაყენებდა ხოლმე, იგი შეიდეკ არასდროს არაფერს თმობდა. ახლა ამერიკელმა გროსმაისტერმა თავი ისეთ მდგომარეობაში ჩაიყენა, ხატოვნად რომ ვთქვათ, „სვლა უკან უნდა დაიბრუნოს“...

ფიშერის თავისებური ხასიათი რომ ვიცით, შეიძლება წინასწარ ვთქვათ, რომ იგი არ დათანხმდება გადასინჯოს თავისი პოზიცია.

დასასრულ ალბერიკ ო' კელიმ დაასკვნა, რომ კარპოვ-კორჩნოის შეხვედრა მსოფლიოს პირველობის მატჩებზე ნაკლებ ინტერესს როდი იწვევს.

მატჩის მეექვსე პარტია
კარპოვი-კორჩნოი
რუსული პარტია

1. e4 e5 2. ♘f3 ♘f6 3. ♗:e5 d6 4. ♘f3 ♗:e4 5. d4 d5 6. ♕d3 ♗e7 7. 0-0 ♘c6 8. ♖e1 ♕g4 9. c3 f5 10. ♖b3 0-0 11. ♗bd2 ♕h5 12. h3 ♕h5 13. ♖:b7 ♖f6 14. ♖b3 ♖g6 15. ♕e2 ♕h4 16. ♖f1 ♗:f3 17. ♗:f3 ♗:f2+ 18. ♔:f2 ♗:f2 19. ♕:f2 ♖d2 20. ♕g5 ♖f5 21. ♖a3 ♖d8 22. ♗f4 h6 23. ♕f3 ♖e8 24. ♕d3 ♖e4 25. g3 ♖f6 26. ♖c5 g5 27. ♗:g5 hg 28. ♕:g5 ♕e6 29. ♖e1 ♖g8 30. h4 ♖g6 31. ♖:e6 და შავებმა დროს გადააცილეს.

შეკვანაძნელ საქმის

გუშინ გაიმართა პრეტენდენტთა ფინალური მატჩის მეშვიდე პარტია. თეთრებით თამაშობდა ვ. კორჩნოი. პარტია გადაიდო კარპოვის მცირე უპირატესობით.

ლიდერმა კვლავ მოიგო

გადადებული პარტიების დამთავრების დღეს ფათალიბეკოვამ მოუგო ჩიბურდანიძეს და 3 თამაშიდან 3 ქულით განაგრძო ლიდერობა. კობაიძემ ვერ შეძლო გადადებული პარტიის ხსნა გრინფელდთან, გოლოვკინი კი ყიამზე შეუთანხმდა.

დიდი სიმძაფრით ხასიათდებოდა მეოთხე ტური. ფათალიბეკოვამ მოუგო მულენსს. ეს მისი მეთხე გამარჯვებაა ზედიზედ. მედიანიკოვამ დაამარცხა ფომინა, სამუშამა — ბარსეგი, რანიკუმ—ბილუნოვა, კოზლოვსკაიასთან ტურნირში პირველი დამარცხება განიცადა გრინფელდმა. (ეს ამავე დროს კოზლოვსკაიას პირველი გამარჯვებაა), პოპოვამ მოუგო ხუვაშვილს, კობაიძე-კისლოვა და შულიმოროზოვა ყიამზე შეთანხმდნენ.

ამრიგად, 4 ტურის შემდეგ 4 ქულით მტკიცედ ლიდერობს მოსკოვის ჩემპიონი, საერთაშორისო ოსტატი ელენე ფათალიბეკოვა. 3 თამაშიდან 2,5 ქულა აქვს ოსტატობის კანდიდატ სამულს (ტალინი), 4 თამაშიდან 2,5 ქულა მოაგროვეს საერთაშორისო ოსტატებმა რანიკუმ (ტალინი), კისლოვამ (ომსკი) და ოსტატმა გრინფელდმა (კალინინგრადი).

გ. გამრეკელი.

დამთავრდა პირველი ნახევარი

ქალთა საერთაშორისო საჭადრაკო ოლიმპიადაზე, რომელიც კოლუმბიის ქალაქ მედელინში მიმდინარეობს, დამთავრდა პირველი ნახევარი. 10 მონაწილიდან 5 გუნდი იბრძვის საპრიზო ადგილებისათვის. ესენი არიან საბჭოთა კავშირის, უნგრეთის, რუმინეთის, ბულგარეთისა და იუგოსლავიის გუნდები.

ჯერჯერობით ასპარეზობა საბჭოთა მოჭადრაკეთათვის მარცხიანად წარმართა. 8 შესაძლებლიდან 5 ქულით ისინი მხოლოდ მეოთხე ადგილზე არიან. ექვს-ექვსი ქულა მოაგროვეს უნგრეთის, რუმინეთისა და ბულგარეთის გუნდებმა.

ქალათბურთი

ევროპა — ამერიკა 2:0

რიო-დე-ჟანეიროში საკონტინენტთაშორისო ამხანაგური მატჩში ევროპის კალათბურთელთა ნაკრებმა ანგარიშით 94:85 (47:40) დაამარცხა ამერიკის ნაკრები. ევროპის ნაკრებში გამოდიოდნენ მოსკოველი სერგეი ბელოვი, იუგოსლავიელები ელოვაცი და ჩოსიჩი, ესპანელი ბრაბენდერი, იტალიელი მენეგინი. ამ გუნდების მეორე მატჩიც, რომელიც ბუენოსაირესის ქალაქ სან-პაულოში გაიმართა, დამთავრდა ევროპის ნაკრების გამარჯვებით — 103:99 (48:49). ორი კონტინენტის კალათბურთელთა საპასუხო შეხვედრები გაიმართება 1 ოქტომბერს ბრაზილიაში და 4 ოქტომბერს რომში.

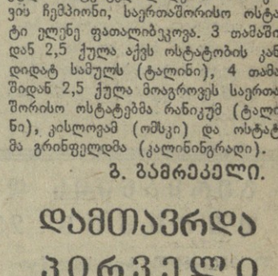

„საქართველოს სოფლის მეურნეობა“ № 9

გამოვიდა საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ყოველთვიურ სამეცნიერო-პოპულარულ ჟურნალ „საქართველოს სოფლის მეურნეობის“ მორიგი, მეცხრე ნომერი.

ჟურნალის ახალი ნომერი იხსნება მოწინავე წერილით, რომელშიც ხაზგასმითაა აღნიშნული ყურადღება რთველის ორგანიზებულად ჩატარებას. ჟურნალის ფურცლებზე დიდი ადგილი აქვს დათმობილი საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის XIV პლენუმის შეხვედრისადმი მიძღვნილ მასალებს. კერძოდ, ამ თემაზე მკითხველებს მოუთხრობს ჟურნალ „საქართველოს სოფლის მეურნეობის“ სპეციალური კორესპონდენტი ოსეთ კორნილოვი წერილში „ნაკლოვანებათა აღმოფხვრის გზით“. ჟურნალის ფურცლებზე მკითხველი ნახავს მეცნიერების, აგრონომებისა და სოფლის მეურნეობის სხვა სპეციალისტების საინტერესო მასალებსა და რჩევა-დარიგებას.

ჩვენი მისამართი და ტელეფონები

ქომუნისტი 380008 თბილისი-8, ლენინის 14. რედაქტორის მოადგილეებს — 99-93-03, 99-03 09. პ/მგ. ჰდივნის — 99-72-80, სამდივნოსი — 99-66-10 განყოფილებებისა: პარტიული—99-87-61, პროპაგანდის — 93-22-93, პრესწელობის — 93-20-34, ხოფლის მეურნეობის — 99-52-46, ხაბჭოთა პრინებლობის — 93-18-70, მეცნიერების, უმაღლესი სასწავლებლებისა და სკოლების — 93-27-55, ლიტერატურისა და ხელოვნების — 99-55-01, ინფორმაციის — 93-16-90, უცხოეთის — 99-60-21, წერილების — 99-73-24, ილუსტრაციის — 93-28-54.

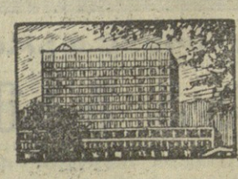

თბილისის შრომის წითელი დროშის ორდენოსანი სახელმწიფო უნივერსიტეტი

აცხადებს, რომ ეკონომიური, სახალხო მეურნეობის დაგეგმვის და ვაჭრობის ეკონომიკისა და საჭონელმცოდნეობის ფაკულტეტების დაუსწრებელი სწავლების განყოფილების მეორე და მეხუთე კურსის სტუდენტებისათვის მიმოხილვითი ლექციები ჩატარდება 1974 წლის 15 ოქტომბრიდან.

გამოცხადება სავალდებულოა.

მისამართი: ქ. თბილისი, უნივერსიტეტის ქუჩა № 2 (მალლივი კორპუსი).

რექტორატი.

რედაქტორის მოადგილე ბ. თათარიშვილი.

კომუნისტი ინდექს 86443 უე 02846 საქ. კპ ცკ-ის გამომცემლობის სტამბა, 380008 თბილისი-8, ლენინის ქ. 14